

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 97/2022-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej, zo sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [redacted], zastúpenej Mgr. Helenou Farkašovou, advokátkou, Žerotínová bašta 1, Nové Zámky, proti postupu Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 154/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 154/2019 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní, priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 50 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že bývalý manžel 12. augusta 2011 podal návrh na vyporiadanie BSM na Okresnom súde Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“). Okresný súd o návrhu rozhodol v poradí druhým rozsudkom č. k. 9 C 195/2011 z 24. apríla 2019.

Proti uvedenému rozsudku podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom sp. zn. 12 Co 154/2019 na pojednávaní konanom 9. novembra 2021 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie.

3. Sťažovateľka namieta, že doba rozhodovania krajského súdu dosiahla ústavnoprávnu intenzitu z hľadiska porušovania jej označených práv, preto je toho názoru, že sú splnené predpoklady na vyslovenie porušenia jej označených práv postupom krajského súdu v jej veci.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že rozsudok krajského súdu vyhlásený 9. novembra 2021 nadobudol právoplatnosť 25. novembra 2021, proti ktorému bolo podané dovolanie 31. decembra 2021.

6. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

7. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná sťažnosť za zjavne neopodstatnenú vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

8. Vychádzajúc z uvedených zistení a citovanej judikatúry, ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti bolo už krajským súdom právoplatne rozhodnuté vo veci samej, čo ústavný súd vedie k záveru o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, preto ju v celom rozsahu z uvedeného dôvodu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

9. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu